STICUSA
KNIPSELKRANT 184

DE BEURS
Maandag 1 februari 1988



WILLEMSTAD -- Ilse Winkel-Risseeuw heeft gisteren haar reminiscentie (herinnering) "Mi ta korda..." gepresenteerd aan de aanwezigen in het Landhuis Zeelandia, die gehoor hebben gegeven aan de uitnodiging voor een sociaal-literaire morgen van de Firma C. Winkel & Zonen N.V. Ze heeft toen een exemplaar van haar werk overhandigd aan de cultuurgedeputeerde ing. Angel Salsbach. Op de foto zijn verder nog te zien, links van de schrijfster, Pacheco Domacasse, het hoofd van de Dienst Cultuur van het eilandgebied Curaçao en rechts van haar Lucille Berry-Haseth.

BEURS EN NIEUWSBERICHTEN
Maandag 1 februari 1988

ANTILLIAANSE CHRISTELIJKE ARTIESTEN GEHONOREERD

WILLEMSTAD -- Tijdens een generale bijeenkomst van de Antillian Christian Artist Association afgelopen zaterdag heeft deze vereniging verschillende plakkaten en getuigschriften overhandigd aan enkele artiesten en personen die gedurende het jaar 1987 op het gebied van Gospel muziek en andere activiteiten uitgeblonken hebben.

De Proezas kreeg een plakkaat uitgereikt nadar zij waren uitgeroepen tot de meest uitmuntende groep van het jaar.

Marlon Trinidad kreeg een plakkaat uitgereikt als nieuwe artiest en het duo Gleva mocht een plakkaat in ontvangst nemen nadat zij waren uitgeroepen tot meest benoemde auteurs van het jaar.

Getuigschriften werden uitgereikt aan het dagelijkse radioprogramma "Bon Dia" van Radio Korsou FM. Deze uitzending wordt gepresenteerd door Iglesia Bida Nobo.

Persoon van het jaar voor technische hulp werd Remy Juliete terwijl ook Guano Coco en Living Praise een getuigschrift ontvingen voor hun eerste jubileum als christelijke artiesten.

AMIGOE
MAANDAG 1 FEBRUARI 1988

WILLEMSTAD — De oprijlaan naar de ingang van het Curacaosch Museum wordt geheel geasfalteerd, evenals andere paden in de tuin van het museum, zoals naar de kiosk en naar het kinder- museum. De hele operatie kost 63.000 gulden, waarvan een groot deel wordt gefinancierd door het Prins Bernhard Fonds.

Maduro & Curiel's Bank N.V. heeft zich bereid getoond de kosten van de renovatie van de tuin eenmalig op zich te willen nemen, op voorwaarde, dat een andere sponsor gevonden wordt voor het regelmatig onderhoud van de tuin. Dat onderhoud kost ongeveer 20.000 gulden per maand.

De directie van het Curacaosch Musuem is nu in onderhandeling met een sponsor. Volgens de directie verlopen die onderhandelingen 'voorspoedig'.

AMIGOE
WOENSDAG 3 FEBRUARI 1988

Ook leuke sfeer in laagseizoen

In juni salsa- en jazzfestival op Aruba

ORANJESTAD — Uit een bericht van Bureau Voorlichting (BUVO) blijkt dat de regering in samenwerking met AHATA in juni dit jaar het Salsa- en Jazz Festival zal organiseren.

Dit festival heeft ten doel; de cultuur te bevorderen, lokale talenten te motiveren en meer activiteiten in het laag seizoen te scheppen voor lokale mensen en bezoekers. Producer Leonard Chadwick, van de maatschappij 'L.Chad II' te Californië, gaat namens de regering de contracten aan met de salsa- en jazz- virtuozen. Chadwick heeft tot nu toe kunnen contracteren: Tania Maria, David Sanborne, Grover Washington en Mongo Santamaria. Het festival wordt ieder weekeinde in de maand juni gehouden, waarbij ook de lokale artiesten de kans zullen krijgen om tijdens het festival hun kunnen te tonen.

De regering heeft een commissie van lokale mensen benoemd die de organisatie zal voorbereiden. De commissie bestaat uit: Rory Arends, Janice Arends, Myrna Jansen, Joonchito Croes (Aruba Tourism Authority), Leo Tromp, Franklin Granadillo (Instituto di Cultura), J. Roose (Financiën), G. Pepermans, Jan van Oost (AHATA), J. Bodeker (particuliere jurist) en Joy Kock (ASOMA). De commissie is momenteel bezig met de installatie van sub-comité's voor de verschillende werkzaamheden.

AMIGOE | DINSDAG 2 FEBRUARI 1988

Viool-recital van Beverly Somach

DE CURAÇAOSE KUNSTKRING heeft gisteravond in Centro Pro Arte de Amerikaanse violiste Beverly Somach aan ons voorgesteld, die het helaas met een zeer matig bezette zaal (nog geen 100 man) moest stellen. Niet dat Mrs. Somach zich daar iets van aantrok, want zij speelde (naar het leek) toch voor haar eigen plezier allemaal "liedjes uit de oude doos".

Het programma bestond nl voor het grootste deel uit composities en bewerkingen van Fritz Kreisler, de keizer onder de violisten die vandaag jarig geweest zou zijn, ware het niet dat hij 25 jaar geleden stierf. Met zijn korte, romantische viool- composities en zijn door velen geïmiteerde, maar nooit geëvenaarde persoonlijke toon, heeft hij de harten van miljoenen geraakt in zijn glorietijd.

Fritz Kreisler dus. Beverly Somach begon haar programma met diens Praeludium und Allegro, fors van streek, zuiver van intonatie en ritmische precisie, hoewel wat gemaniëreerd in het algemeen. Opvallend was de prachtige toon van haar viool, in de hoogte als wel in de laagte egaal en indringend van toon.

Uit een na de pauze gehouden korte toelichting bleek het niet minder dan de "Ex Professor Flesch" te zijn, een van de violen van Carl Flesch, de grote violist en vioolpedagoog. Na de Caprice Viennois (weinig Viennois, maar uitstekende Caprice) en een ragtime, geacheveerde uitvoering van Tambourin Chinois een meesterlijk gespeeld Rondo Capriccioso van Saint Saens.

VERVANGEN

Beverly Somach werd aan de piano begeleid door Eve Dillingham, die de ziek geworden Harriet Salerno moest vervangen. De bij deze soort muziek passende bescheidenheid sierde haar, hoewel niet altijd in de pas met de violiste, wat haar bij deze vergeven is, want vervangen op korte termijn is een weinig benijdenswaardige opgave.

De invloed van Beverly Somach's laatste leermeester, Jasha Heifetz, is merkbaar. In de langzame gedeelten is het vioolspel wat zoetig, waarbij wij moeten bedenken dat deze muziek de slagroomtaartjes, the dansants en ontluikende of verloren gegane liefdes nodig heeft. Ik zou graag wat Bach of Debussy van haar hebben gehoord, maar na de pauze bleven wij bij het violistisch kleingoed zoals Liebesleid, Liebesfreud, Spaanse dans van De Falla, en een zeer goed en spiritueel vertolkte "Zigeuner- weisen" van Pablo de Sarasate.

Dit was het slotnummer, en na hartelijk applaus en bloemen, twee toegiften: Londonderry Air in Kreisler- bewerking, en iets wat anno 1988 toch echt niet meer kan: de tot op de draad versleten "Meditation" van Massenet. Bij een pretentieloos programma als dit toch eigenlijk wel in de stijl vallend, wat misschien de bedoeling ook was.

IMAN LANDHEER

AMIGOE
VRIJDAG 5 FEBRUARI 1988

Naar lezersgedrag

Bibliotheek houdt enquête

PHILIPSBURG — Om te achterhalen waarom verschillende mensen hun lidmaatschapskaart niet hebben vernieuwd en blijkbaar geen gebruik meer maken van de bibliotheek, heeft de leiding van de Jubilee Library een kleine enquete gehouden.

Er worden in het formulier een aantal redenen opgenoemd, waaruit de ondervraagde een of meer kan aanstrepen. Enkele van de motieven waarom men naliet het lidmaatschap van de bibliotheek te verlengen, kunnen zijn: geen tijd meer; ik leen mijn boeken elders; ik koop liever zelf boeken; te veel verkeer; te duur; ik heb andere interesse; ik kijk liever naar de TV en video; de openings- tijden komen mij niet goed uit; betere tijden zouden zijn....; ik lees alleen tijdschriften en kranten; het personeel van de bibliotheek is niet vriendelijk; ik houd er niet van boeken al na twee weken terug te brengen; er is niet genoeg keuze, ik mis....

Om zoveel mogelijk antwoord binnen te krijgen, werd een gefrankeerde envelop ingesloten. Men hoopt een beter beeld te krijgen van de wensen van het publiek, en van het bestuderen van de uitslag van deze enquete de gemeenschap nog beter van dienst te kunnen zijn.

DE BEURS
Vrijdag 5 februari 1988

POPPENTHEATER IN PROMENADE

ORANJESTAD -- Op woensdag 10, vrijdag 12 en zaterdag 13 februari zal Velma Solomons een voorstelling geven met haar poppenteater in het gebouw van All Electric Sales op de Promenade. De op Aruba geboren Velma Solomons, ging al van kleins af aan in Nederland wonen en heeft de laatste jaren gewerkt met een bekend poppentheater in Bremen in West Duitsland. Vanaf november is zij tijdelijk op Aruba en heeft al verschillende voorstellingen gegeven. De genoemde dagen zal zij een voorstelling geven van het toneelwerk "Toma heeft een moeder spin", welk stuk gaat over een meisje dat niet wil eten, omdat ze kwaad is dat haar moeder uit werken is en daarom niet thuis kan zijn. Ze komt een spin tegen, die haar verschillende dingen uit het leven leert.

De eerste voorstelling wordt gegeven om vier uur en de tweede volgt daarna om 5 uur. Gedurende de vacantie-tijd kunnen ouders hun kinderen brengen naar het poppentheater op de Promenade, terwijl ze daarna kunnen praten met Velma Solomons, als ze willen.

AMIGOE
DONDERDAG 4 FEBRUARI 1988

Caribele lid van de ACCI

WILLEMSTAD — Op 1 april is Caribele Arts & Crafts één jaar geopend. Tevens is de eigenaresse, Lorna Elenburg, in december opgenomen als lid van de Association of Crafts & Creative Industries (ACCI) in Zanesville (Ohio), een associatie van producenten, verkopers en winkeliers van creatieve handenarbeid produkten. Door het lidmaatschap van ACCI wil Caribele niet alleen het toerisme uit Noord-Amerika bevorderen, maar ook het professionalisme in de creatieve handenarbeid helpen bevorderen.

Caribele in Bloempot Shopping Center biedt een uitgebreide sortering aan handenarbeid artikelen, kunstvoorwerpen en schilderijen. Daarnaast geeft Winnie Cratsz uit Caracas les in handenarbeid aan kinderen. Bovendien verkoopt Caribele produkten van lokale schilders en kunstenaars.

DE BEURS Vrijdag 5 februari 1988

LITTEKENS EN NASMAAK: WEER UITVERKOCHT HUIS

(door Marjo Nederlof).

WILLEMSTAD -- De Tempel was gisteravond tot de laatste plaats bezet tijdens de vierde, ingelaste, uitvoering van de eenakters Littekens en Nasmaak van de toneelschrijver Alison West. Twee papiamentstalige en een Nederlandstalige voorstelling waren hieraan voorafgegaan. De regie was in handen van John Leerdam, een jonge Curacaoenaar van Surinaams ./St. Kittse afkomst. De twee eenakters werden gespeeld door Laura Quast en Helen Kamperveen.

Littekens handelt over twee vrouwen van tegen de zestig. Zij hebben hun hele leven hard gewerkt, hun kinderen hebben kunnen studeren. Nu zijn ze oud en eenzaam, want een echt contact met hun kinderen of kleinkinderen hebben ze niet, terwijl die toch geen moment van de dag uit hun gedachten zijn. De kinderen, zo blijkt uit het gesprek van de twee vrouwen, hebben het in materieel opzicht dan wel beter dan hun moeders het hadden, maar hebben te kampen met relatiestoornissen. Een universeel gegeven.

Hoewel de grime, de kleding en de wijze van bewegen wel duidelijk aangaven dat het hier om twee oude(re) vrouwen gaat bleven Laua Quast en Helen Kamperveen toch wel zichtbaar jonger dan hun toneelleeftijd aan moest geven. De tekst op zich was een geslaagde mengeling van geestig en gevoelig, maar dat laatste aspect kwam niet helemaal over het voetlicht, mede omdat de actrices zo duidelijk ouder moesten spelen - soms balanceerde dat op het randje van het kluchtige. Ik zou het stuk graag nog eens zien met twee echt oudere actrices.

Littekens werd geschreven voor twee zwarte vrouwen. John Leerdam heeft de handeling van het stuk verplaatst naar Nederland en gaf Helen een Surinaams en Laura een Antilliaans accent. Dat laatste van een Antilliaanse die al lange tijd in Nederland woont en dat was wellicht de reden dat ik me zat af te vragen waar dat merkwaardig vervormde Antilliaanse toontje nu vandaan kwam en wat daar de functie van was. Naar Leerdam verklaarde om de Nederlander te laten zien dat twee in Nederland levende mensen uit twee verschillende culturen (Antilliaans en Surinaams) dezelfde ervaringen hebben als vrouwen uit een Nederlandse cultuurachtergrond.

Waar zo duidelijk wordt gesteld dat het hier om twee gekleurde vrouwen gaat, had Laura Quast misschien ook wel de "handicap" dat zij daarvoor eigenlijk te licht van kleur is, zodat ik, ook vanwege dat accent, het gevoel had dat zij een parodie moest spelen.

Ook het publiek reageerde meer op de luchtige kant van het spel, dan dat het tot nadenken gestemd werd.

Veel beter vond ik Nasmaak, waar beide actrices hun gewone accent hanteerden, Het kwam daardoor op mij veel geloofwaardiger over en ook de leeftijden pasten beter bij hen: vrouwen van rond de veertig. De een is net verlaten door haar man en kan zich niet goed voorstellen welke richting haar leven nu moet krijgen, de ander (Helen Kamperveen) heeft al eerder in haar leven knopen doorgehakt en heeft zich ontwikkeld tot een zelfbewuste, sterke vrouw: een prachtmens, dat weet wat zij wil. En hoewel ook dit stuk, nadrukkelijk voorgeschreven, door twee gekleurde vrouwen gespeeld moet worden is het met name aan het spel van Helen Kamperveen te danken dat 'kleur" nu net het laatste is wat van het spel blijft hangen en dat het er om gaat twee vrouwen te laten zien in een fase van hun ontwikkeling.

Ik denk dat zulk spel meer effect heeft voor onderling begrip tussen verschillende rassen en culturen, en voor de erkenning van talentvolle niet-witte acteurs in Nederland, dan het benadrukken van de verschillen.

Een zwarte Hamlet zie ik niet zo gauw verschijnen, evenmin als een witte Porgy en Bess, maar tussen die twee uitersten bevinden zich tienduizenden- stukken die door iedereen gespeeld kunnen worden.